

Roson, ĉieloj, teren vi donu

NEBIOŚA, ROŚĘ SPUŚĆCIE NAM Z GÓRY • ADORU 193

refreno: $A\flat$ $E\flat$ $A\flat$ $D\flat$ $A\flat$ $E\flat$

1.-4. Ro - son, ĉi - e - loj, te - ren vi do - nu,

Fm $E\flat$ $B\flat$ $E\flat$

ke la Jus - tu - lon fi - ne ni ko - nu.

versoj: Fm^7 $B\flat$ $E\flat$ $B\flat$ $E\flat^7$ $A\flat$ $E\flat$

1. Ho, Vin de - te - nu kaj ko - le - ri ĉe - su.
2. Pek' nin tur - pi - gis, fa - ris nin le - pru - loj:
3. Ho, Vi aŭs - kul - tu al la pre - ĝo pe - ta.
4. Nun kon - so - li - ĝu, ho po - pol' mi - ze - ra.

$A\flat$ $D\flat^7$ $E\flat^7$ $A\flat$

(1) Pri ni - aj pe - koj, Di - o, Vi for - ge - su.
(2) Pu - raj nin fa - ru Vi - aj grac - o - ku - loj.
(3) Sen - du Sen - do - ton laŭ a - nonc' pro - fe - ta.
(4) Jam ve - nas tem - po: es - tos vi li - be - ra.

NEBIOŚA, ROŚĘ SPUŚĆCIE NAM Z GÓRY • ŚK 11 • M: ĉe Teofil Klonowski, Poznań
1856-1867 • pola T: nekonata verkinto • E («Ĉieloj roson»): NV 103* • 2001 en ADORU 193

↑ Jes 45,8